

II Księga Kronik

Rozdział 1

1. Umocnił się potem Salomon, syn Dawida, w swojej władzy królewskiej, a Pan, Bóg jego, był z nim i bardzo go wywyższył. **2.** Przemówił wówczas Salomon do całego Izraela, do tysięcy i setników, do sędziów i do wszystkich książąt całego Izraela, naczelników rodów. **3.** Poszedł potem Salomon i z nim całe zgromadzenie na wyżynę, która jest w Gibeonie, ponieważ tam był Namiot Spotkania z Bogiem sporządzony przez Mojżesza, sługę Pańskiego, na pustyni. **4.** Jednakże Arkę Bożą przeniósł Dawid z Kiriath-Jearim na miejsce przez siebie przygotowane dla niej, rozbił bowiem dla niej namiot w Jerozolimie. **5.** Tam przed przybytkiem Pana znajdował się ołtarz z brązu, który wykonał Besaleel, syn Uriego, syna Chura. Do Pana po radę poszedł Salomon wraz ze zgromadzeniem. **6.** Wszedł tam Salomon przed oblicze Pana na ów ołtarz z brązu, który należy do Namiotu Spotkania, i kazał złożyć na nim tysiąc ofiar całopalnych. **7.** Tej to nocy ukazał się Bóg Salomonowi i rzekł: Proś o to, co mam ci dać. **8.** A Salomon odrzekł Bogu: Tyś okazywał mojemu ojcu, Dawidowi, wielką łaskę, a mnie uczyniłeś w miejsce jego królem. **9.** Teraz, Panie Boże, niech się wypełni Twoje słowo dane mojemu ojcu, Dawidowi, bo Ty sprawiłeś, iż jestem królem nad narodem tak licznym, jak proch ziemi. **10.** Teraz udziel mi mądrości i wiedzy, abym mógł występować wobec tego ludu; któż bowiem zdoła sądzić ten lud Twój tak wielki? **11.** Wówczas odpowiedział Bóg Salomonowi: Ponieważ to jest w twoim sercu, a nie prosiłeś o bogactwo, o skarby i chwałę, ani o śmierć tych, którzy cię nienawidzą, ani o długie życie, ale prosiłeś dla siebie o mądrość i wiedzę, aby sądzić mój lud, nad którym ustanowiłem cię królem, **12.** przeto daję ci mądrość i wiedzę, ponadto obdaruję cię bogactwem, skarbami i chwałą, jakich nie mieli królowie przed tobą i nie będą mieli po tobie. **13.** Odszedł wówczas Salomon z wyżyny, która jest w Gibeonie, sprzed Namiotu Spotkania, do Jerozolimy i panował nad Izraelem. **14.** Powiększył następnie Salomon liczbę rydwanów oraz jezdnych, tak że miał tysiąc czterysta rydwanów i dwanaście tysięcy jezdnych. Rozmieszczył ich w miastach rydwanów i przy królu w Jerozolimie. **15.** Złożył zaś król srebra i złota w Jerozolimie jak kamieni, a cedrów tak wiele, jak sykomor w Szefeli. **16.** Konie, które posiadał, Salomon sprowadzał z Egiptu i z Koa; wędrowni kupcy króla sprowadzali je za pieniądze z Koa. **17.** Przybywali i przywozili z Egiptu: rydwany za sześćset syklów, konie zaś za sto pięćdziesiąt. Tak samo za ich pośrednictwem sprowadzano je dla wszystkich królów chittyckich i aramejskich.